

litigii și arbitraje - modificări legislative publicate în februarie 2020

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 31/2019 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov ce face obiectul Dosarului nr. 1.142/1/2019 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 133 din 19 februarie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Curtea a admis sesizarea și a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor art. 131 din Codul de procedură civilă, dacă prima instanță invocă excepția necompetenței materiale/funcționale după momentul prevăzut expres în art. 131 din Codul de procedură civilă (art. 131 prevede obligativitatea verificării competenței de către instanță la primul termen de judecată), instanța ulterior învestită își poate declina competența în favoarea primei instanțe, motivând că această instanță a devenit competentă să soluționeze cauza, ca urmare a pronunțării unei încheieri interlocutorii prin care a reținut că este competentă material/funcțional.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3/2020 privind soluționarea sesizării formulate de Curtea de Apel Iași – Secția penală și pentru cauze cu minori, în dosarul nr. 5.916/99/2016, prin care se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție dezlegarea unei chestiuni de drept a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 138 din 21 februarie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Curtea a admis sesizarea stabilind că, folosirea sau prezentarea cu rea-credință de înscrisuri sub semnătură privată falsificate, care a avut ca rezultat obținerea, pe nedrept, de fonduri din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, săvârșită de către aceeași persoană care, în calitate de autor sau participant secundar, a contribuit la comiterea falsului, realizează conținutul infracțiunilor de folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, prevăzută de art. 181 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal, în concurs real.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2/2020 privind soluționarea sesizării formulate de Curtea de Apel Constanța, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul penal nr. 11.252/256/2017, prin care se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție dezlegarea unei chestiuni de drept a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 135 din 20 februarie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Curtea a admis sesizarea și a stabilit că, în cazul infracțiunii de abandon de familie prevăzută în art. 378 alin. (1) lit. c) din Codul penal, termenul de introducere a plângerii prealabile prevăzut în conținutul art. 296 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, – de 3 luni din ziua în care persoana vătămată sau reprezentantul său legal a aflat despre săvârșirea faptei – curge de la data la care persoana vătămată ori reprezentantul său legal a cunoscut săvârșirea faptei. Termenul de 3 luni prevăzut în conținutul art. 296 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală poate să curgă din trei momente diferite, după cum urmează: a) din momentul consumării infracțiunii, dacă acest moment este identic cu cel al cunoașterii faptei; b) din momentul cunoașterii săvârșirii faptei, care se poate situa între momentul consumării faptei până la momentul epuizării, și c) din

momentul epuizării infracțiunii sau ulterior acestuia, odată cu cunoașterea săvârșirii faptei, caz în care nu trebuie să fi fost împlinit termenul de prescripție al răspunderii penale.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 32/2019 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție ce face obiectul Dosarului nr. 2.060/1/2019, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 148 din 25 februarie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Curtea a admis recursul în interesul legii, stabilind că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 64 alin. (3) din Codul de procedură penală, judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (contestație în anulare, revizuire și recurs în casație).